

la humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III, 3.ª EPOCA, Núm. 43 BARCELONA, ABRIL 1981

PREU: 25 PTES.

LA POLITICA CATALANA ACTUAL VISTA PER E.R.C.

DECLARACIO DEL CONSELL NACIONAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

1. Esquerra Republicana de Catalunya veu, malauradament, confirmades les aprensions que havia manifestat en les seves declaracions del 22 de gener i del 10 de març d'enguany.
Des del 23 de febrer, la campanya anticatalana, l'agressió a les autonomies i la involució cap a situacions autoritàries han anat progressant cada dia. En són manifestacions evidents l'aprovació de la necessitat de promulgar la Llei d'harmonització; l'aprovació de la Llei dita de defensa de la Constitució i les manifestacions reiterades del propòsit d'emprendre accions legals i governatives que tendiran a rebaixar les ja limitades possibilitats d'autogovern de Catalunya.
2. Pel que fa referència a la Llei d'harmonització, els senadors d'Esquerra Republicana de Catalunya han votat contra la necessitat de promulgar-la per les raons següents:
— Perquè traïx l'esperit de la Constitució, ja que no hi ha fins ara cap contradicció ni incoherència que faci necessari harmonitzar les legislacions de les Comunitats Autònomes, ni entre elles ni amb les lleis generals de l'Estat. Pel que fa a Catalunya, les lleis que ha promulgat i està elaborant el nostre Parlament estan dins del marc de l'Estatut i, en tot cas, aquestes, a l'igual de les lleis de l'Estat, són sotmeses al control del Tribunal Constitucional.
— Per les declaracions i clima que han acompanyat la presentació d'aquesta Llei, que indiquen una voluntat deliberada d'eliminar el fet diferencial català i d'acabar de castellanitzar Catalunya.
— Pel contingut de la llei. En efecte, quant a la llengua catalana, veiem que s'intenta reduir-la a una llengua col·loquial i de segona categoria, enfront de «la llengua común del Estado» que és la castellana; quant a les paraules nació i nacional, s'intenta suprimir per llei el que és una realitat forjada per la història, impresa en la consciència dels catalans i reflectida en el llenguatge, que és una creació del poble. Ressuscitar la vella polèmica sobre regió i nació no pot tenir altra intenció que la de reduir la nostra autonomia a una simple descentralització regional.
3. Respecte a la Llei de defensa de la Constitució, el Diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya va votar contra, ja que, malgrat les cauteles procedimentals que s'han introduït per via d'esmena, l'esmentada Llei atempta greument contra la llibertat d'expressió i en contemplar nous delictes contra la integritat de la «nación española», pot justificar la repressió de les

manifestacions públiques i pacífiques d'opinions a favor de l'autonomia o de l'autodeterminació dels pobles que integren l'Estat espanyol.
Esquerra Republicana de Catalunya estima que la Constitució i els Estatuts d'Autonomia es defensen sobradament amb l'estricta aplicació de les lleis ordinàries contra aquells que intentin la seva derogació o modificació per mitjans violents i no democràtics.

4. Esquerra Republicana de Catalunya es mostra profundament preocupada per les intencions, manifestades per personalitats del govern, de promoure una possible reforma de la llei electoral, tendent a disminuir la possibilitat d'actuació dels partits nacionalistes; de preparar una Llei de bases de règim jurídic local que amb el pretest de potenciar l'actuació de les Diputacions i dels Ajuntaments reduiria les possibilitats dels governs de les comunitats autònomes i, en fi, de legislar amb caràcter regressiu sobre la utilització de les banderes de les comunitats autònomes, obligant que la nostra bandera ha presidit les institucions polítiques de Catalunya des dels nostres orígens. Aquesta ofensiva legislativa va acompanyada de situacions de fet, com són el retard en la política de traspassos i en la cessió dels recursos econòmics estatutàriament previstos, sense els quals l'autonomia de Catalunya mancaria de contingut efectiu.
5. Esquerra Republicana de Catalunya lamenta amb amargor l'actitud a Madrid de les altres forces polítiques catalanes. Al votar-se a les Corts la necessitat de la Llei d'harmonització, els parlamentaris centristes i del PSUC votaren a favor i els de Convergència i Unió s'abstingueren. Els del PSC-PSOE votaren majoritàriament a favor al Congrés i s'abstingueren al Senat. En el cas de la llei de defensa de la Constitució, gairebé tots els diputats catalans votaren a favor. Les soles excepcions foren Josep Pi-Sunyer, d'E.R.C., i Antoni de Senillosa, de Coalició Democràtica.
6. Esquerra Republicana de Catalunya fa una crida al poble de Catalunya perquè tots els seus ciutadans mantinguin una actitud de ferma dignitat nacional i d'esperança col·lectiva i expressin, individualment i col·lectivament, quan calgui, llur enèrgica repulsa de la situació que denunciem. El respecte a la legalitat i l'actitud seriosa i assenyada que caracteritza als catalans i que tan malament fins ara s'ha vist corresposta, no són incompatibles amb la voluntat irrenunciable de mantenir la nostra identitat i de defensar els nostres drets nacionals.

Lleida, 4 d'abril de 1981

50

ANYS de
E.R.C.

Estem celebrant els cinquanta anys de la fundació de l'ERC

Es molt difícil per nosaltres poder donar una relació completa de tots els actes que es realitzen en les nostres diferents entitats del partit. Generalment en cada un d'aquests actes s'hi ha repetit, poc més o menys, el mateix. I això es prou lògic car son actes que estan realitzats amb molta emoció, el que mereix el nostre respecte i la nostra consideració, però no podem donar una relació de tots aquests actes car necessitariem molt més que un número del nostre periòdic cada mes. Donarem notícia periòdica de tots els actes que creguem importants. En aquest número hauriem de parlar de totes les festes de Ripoll i de Lleida i del mateix sopar del dia 14 organitzat per Casal Bonavista, però llavors no podríem dedicar l'espai que es mereixen els dos actes oficials del partit.

No podem silenciar ni l'estada dels nostres militants al local del carrer Cros de Sants on es va fundar el nostre partit ni el solemne acte de Montjuïc en el qual a més del nostre Secretari General, Heribert Barrera, hi va parlar, recordant els vells temps del nostre partit, l'Honorable Josep Tarradellas que durant tants anys el va dirigir. Entre fotos i textos recordarem aquests dos actes. Els textos seran el discurs del nostre Secretari General i l'article que el director del diari «Avui» va dedicar al nostre solemne i important acte polític.

Cinquanta anys d'Esquerra Republicana

Quan la vida autònoma del país la tenim tot just reencetada i han sorgit a l'horitzó fantasmes involucionistes i actituds centralistes restrictives, conforta l'esperit el fet de poder celebrar els cinquanta anys d'un partit. Es com palpar que la continuïtat entre l'abans de la guerra i l'ara no és una qüestió conceptual, sinó que s'encarna en uns homes que van saber mantenir la cohesió i l'esperit. Ara són de nou a la vida política del país. Un d'ells —Heribert Barrera— en un càrrec tan essencial com el de la presidència del nostre Parlament.

Impressiona mirar endarrera i veure que els anteriors presidents tant de la Generalitat com del Parlament procedien d'aquesta formació política. «El partit dels quatre presidents», com li agrada ser anomenat, ha arrelat a les seves files pràcticament la major part dels homes que van construir l'autonomia del 1932.

L'Esquerra, després de la decepció per a ells mateixos —i una certa sorpresa per part dels observadors polítics, que, sobre el paper, els donaven més possibilitats— de les eleccions al Congrés de Diputats de Madrid, va refer l'estratègia i, tocant de peus a terra, va fer un planteig possibilista per a les eleccions al nostre Parlament: diputats i —sabent-los jugar molt hàbilment— la presidència del Parlament són un resultat que enguany és un balanç molt positiu i que reforça la posició d'àrbitre que havien pretès abans de les eleccions. Una obertura a posicions afins els ha permès d'incorporar gent de vàlua —Francesc Vicens, Jordi Casas Salat, per esmentar-ne dos que són diputats— que ha de ser efectiva per al seu futur polític. La seva presència testimonial —un diputat— a Madrid els ha permès de mantenir una actitud nacionalista ben clara a les Corts espanyoles. En conjunt, l'ERC podria ser definida com a partit eminentment popular, format per gent molt fidel i en procés d'obertura i renovació. Amb una actitud clara i un exercici exemplar de la presidència del Parlament, que són rèdits segurs per al futur.

En la clausura solemne dels actes commemoratius d'ERC parlaren el seu secretari general actual, Heribert

(Segueix a la pàg. 4 i 5)

COMENTARIS POLITICS

LES CONSEQUENCIES D'UN COP... BAIX

Es evident, que el Govern Calvo, ho té molt més bé per estrènyer al país que no ho tenia el recent Govern Suárez.

La tejerada, que tots vàrem cèlebrar que els sortís malament, la pagarem cara. Es una bona excusa per apretar-nos a tots; solsament cal ensenyar l'ombra d'aquell fantasma. La força que els hi ha donat! De moment, en Carrillo es manifesta monàrquic i en González col·laboracionista. Si fossin certes les raons que donen uns i altres, no ens semblaria malament, però del camarada Carrillo mai se sap i del «compañero» González el que en sabem és que no està pas massa lluny de certs sectors del partit del Govern.

La causa principal del cop, segons fonts oficials o oficines, és el terrorisme

d'ETA, la seguretat ciutadana... no ens ho creiem. El que més ha molestat als elements reaccionaris de l'Estat, és sense cap mena de dubtes, el «problema» de les autonomies. No poden pair, que tant a Euskadi com a Catalunya hi hagin uns governs, més de nom que no pas de fets desgraciadament, que hi hagin uns Parlaments, que hi hagin uns ikurriñas i senyeres. Això no els hi passa per la gargamella.

Ara veureu, com ens estrènyen l'autonomia; ens trobarem com si estiguéssim dins d'una faixa, apretats, encongits, ofegats.

PROVOCACIO?

Després de la tejerada, ens arriba el manifest dels 2.300 indocumentats i ara, l'aprovació a Madrid de la proposta per «aclarir» certs conceptes que segons sembla no estan clars: L'ús de la llengua, el concepte nació, etc.

UCD, PSOE, PC i AP hi

estàn d'acord en la revisió que no serà més que una retallada més a l'Estatut. Les sucursals d'aquests partits a Catalunya ni s'han queixat ni s'han manifestat de l'acord previ prè per els seus amos de la meseta. No ens estranya massa d'AP perquè el seu anticatalanisme no l'ha amagat, però els altres que juguen la carta del nacionalisme a cada campanya electoral, ja és massa.

Sembla, que hi hagi ganes de provocar una situació tensa i ganes de que es vagi enrarint cada vegada més l'ambient i la relació entre l'ens autòmic i la «unidad mesetaria».

Sempre que parlem del caràcter català, surt allò del seny i surt, devegades també, allò de la rauxa. Fins ara, hem actuat amb seny (pot ésser massa i tot), no desitjariem, almenys nosaltres, arribar a una situació límit com la del nord; sembla però que el Govern de l'alegre Sr. Calvo Sotelo no

ens portarà bons aires.

Ah! m'ho oblidava, convergents i PNB, es vàren abstenir...

MORT ACCIDENTAL D'UN ANARQUISTA

Obra de teatre de l'italià Fo, que es fa al Regina. La trama, està ben lligada i els personatges, molt ben interpretats, son característics. Aconsegueix de fer riure, tocant un tema tant espinós i actual com és el tracte que es dona a algunes comisarías a alguns detinguts.

La «investigació» que s'ha de fer després de la «mort accidental», porta als responsables, a situacions difícils i es veuen en la necessitat de fer tots els papers de l'auca.

Podem dir, que és de les peces que val la pena de veure.

MUNDIAL 82

Ara vé el mundial de futbol. L'inauguració es farà a

(Segueix a la pàg. 3)